

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. kwietnia 2017 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 11/II/17

o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) – zwanej dalej „k.p.a.” w związku z art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych umarza w całości postępowanie w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 3 kwietnia 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 5 kwietnia 2017 r., A zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił o interpretację indywidualną Ustawy o rezerwach materiałowych RP, w szczególności jej stosowanie w wypadku dostaw paliw dla wyłącznych potrzeb sił zbrojnych USA, rozlokowanych w Polsce.

W dniu 4 kwietnia 2017 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem „opłata za wydanie interpretacji BPIoz.523.9.2017/401.SPJ”.

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

A z siedzibą w M, wygrała przetarg na dostawy paliwa (ON) dla potrzeb sił zbrojnych USA w bazie Redzikowo i będzie realizować te dostawy na podstawie międzyrządowego porozumienia NATO-SOFA (Dz.U. # 66, poz.422), wedle którego, wszelkie dostawy dla wyłącznych potrzeb tych sił są zwolnione z podatków, akcyz, taks, koncesji i inne podobne lub zamieniające (§ 18,p.2).

Bezpośrednim wykonawcą tego zamówienia będzie oddział firmy, zarejestrowany na terytorium UE, w B. Dostawy będą realizowane z magazynów akcyzowych na terytorium R. Polski, własności firm PKN Orlen lub Lotos, bądź z innego kraju członkowskiego UE, bezpośrednio do bazy w Redzikowie.

Na podstawie zamówienia do realizacji dostaw, Wnioskodawca zwrócił się do PKN Orlen o ofertę cenową na olej napędowy i taką otrzymał, zwolnioną z akcyzy, VAT, opłaty paliwowej ale zawierającą opłatę zapasową. Według Wnioskodawcy stanowisko PKN Orlen jest takie, że nie mogą wyłączyć samodzielnie tej opłaty z oferty cenowej ze względu na warunki Ustawy o rezerwach materiałowych RP i związane z tym wymogi Agencji Rezerw Materiałowych.

W związku z powyższym Wnioskodawca sformułował do tut. Organu następujące pytanie:

Czy paliwa płynne, dostarczane dla wyłącznych potrzeb sił zbrojnych USA, rozlokowanych w Polsce, są częścią ogólnej puli paliw płynnych wyprodukowanych w Polsce, zaliczanych do rezerw materiałowych RP ?

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Status prawny jednostek sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych przebywających na terytorium Polski i podmiotów powiązanych reguluje umowa między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotycząca statusu ich sił zbrojnych, sporządzona w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r., która weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 21 października 1999 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 21, poz. 257), uzupełniona oraz doprecyzowana umową między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki o statusie sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych Ameryki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

podpisaną w Warszawie dnia 11 grudnia 2009 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 66, poz. 422), zwanej dalej „umową”. Wymienione umowy międzynarodowe zostały ratyfikowane za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, wobec czego stanowią część krajowego porządku prawnego, są bezpośrednio stosowane i mają pierwszeństwo przez ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową.

Na podstawie właśnie, zasady bezpośredniego stosowania i nadrzędności Umowy nad Ustawami niższego rzędu (Konstytucja, na mocy art.87 i nast. inkorporuje do prawa krajowego i stają się one źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Jak wynika dalej z art. 91 - po ratyfikacji i ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw, umowa zaczyna obowiązywać w prawie polskim, „ stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy,,) , oczekujemy że wg. Art.18, p.2, oprócz opisanych zwolnień z podatków, akcyz i innych podobnych bądź ich zastępujących płatności, ilości paliw płynnych, wyprodukowanych i dostarczonych dla wyłącznych potrzeb sił zbrojnych USA ,rozlokowanych w Polsce, będą wyłączone z ogólnej kwoty paliw, podlegających opłacie zapasowej. Ponadto art. 1, p.2 tej samej umowy stanowi:

„W sprawach nieuregulowanych niniejszą Umową, stosuje się odpowiednie postanowienia umowy NATO SOFA,…”

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zważył co następuje.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze, niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19a ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa. W zakres definicji producenta, o której mowa w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach nie wchodzi usługowa produkcja paliw na rzecz innych podmiotów.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty nie są paliwa lecz działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Opłata zapasowa jedynie obciąża podmioty, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, a jej wysokość zależy od zakresu tej działalności.

Przenosząc wyżej wskazane przepisy na opis stanu faktycznego oraz odnosząc się do stanowiska Wnioskodawcy zawartego w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku należy stwierdzić, że Wnioskodawca nie będzie posiadał statusu handlowca w rozumieniu art. 2 pkt 19a ustawy o zapasach ani producenta w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach. Natomiast art. 21b ust 1 określa, że jedynie producenci

i handlowcy zobowiązani są do uiszczania opłaty zapasowej. Z opisanego stanu faktycznego wynika, że powyższy obowiązek może dotyczyć wymienionych przez Wnioskodawcę producentów paliw lub handlowców dokonujących przywozu paliw z innego kraju członkowskiego UE.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.s.d.g. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Interpretacja indywidualna jest bowiem dokonaniem oceny prawnej stanowiska wnioskującego na tle zindywidualizowanego stanu faktycznego, który jest przedstawiany przez podmiot we wniosku o udzielenie interpretacji.

Osobą zainteresowaną w sprawie jest tylko taki podmiot, który pyta o własną sytuację prawną, a nie o sytuację prawną innych podmiotów. Interes, który ma wystąpić po stronie tego podmiotu, oznacza wyłącznie interes prawny, a nie interes faktyczny. W związku z powyższym podmiot nie jest legitymowany do wystąpienia z wnioskiem o interpretację, która dotyczy ma sytuacji prawnej innego podmiotu, nawet jeśli w sposób pośredni będzie ona rzutować na jego własną sytuację.

Przepis art. 105 § 1 k.p.a. stanowi, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 k.p.a. oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Chodzi tu o kryterium bezprzedmiotowości odnoszące się do postępowania, ale w taki sposób, iż wynik tego postępowania nie powinien mieć charakteru merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, lecz jedynie być formalnym jego zakończeniem (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 grudnia 2015 r. sygn. akt II OSK 929/14).

Z bezprzedmiotowością postępowania administracyjnego mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Przyczyny

beprzedmiotowości mogą leżeć zarówno po stronie podmiotu, jak i przedmiotu postępowania (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 18 listopada 2015 r. sygn. akt I SA/Gd 1071/15). Wykładnia przepisu art. 10 ust. 1 i ust. 3 u.s.d.g. w kontekście art. 21b ust. 1 w związku z art. 2 pkt 3 oraz pkt 2 lit. I ustawy o zapasach nie pozwala na rozpoznanie merytoryczne wniosku.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.